

SOPHIA FOUNDATION

JUST CARE

Για να διαβάσεις αυτή την πρόταση θα χρειαστούν περίπου 14 δευτερόλεπτα. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα ένα παιδί θα μείνει ορφανό, γιατί έχει χάσει τους γονείς του από AIDS. Όσο σκληρό κι αν ακούγεται, αυτή είναι η πραγματικότητα. Κάθε 14 δευτερόλεπτα στην Αφρική ένα παιδί μένει ορφανό. Το Sophia Foundation ιδρύθηκε για να βοηθήσει κάποια απ' αυτά τα παιδιά και με μόνο 20 ευρώ μπορείς κι εσύ να συνεισφέρεις. *Από τον Πιερρί Παναγιή*

Φωτογραφίες: Μαρίνα Σιακόλα

Η Lucy είναι δεκαέξι χρόνων. Πήγε στο ορφανοτροφείο στα 13 της. Ποτέ δεν θα ξεχνούσε εκείνη τη μέρα. Περπατούσε τρία μερόνυχτα κοιτάζοντας συνεχώς πίσω της. Το έσκασε απ' το σπίτι της και αν την έπιαναν, θα τη σκότωναν. Δεν άντεχε, όμως άλλο.

Τους γονείς της, δεν τους θυμάται. Της είπαν ότι πέθαναν από AIDS και ανέλαβαν να τη μεγαλώσουν κάποιοι μακρινοί συγγενείς του πατέρα της. Στα δώδεκα της όμως την πούλησαν σε έναν 55χρονο κύριο, αφού τους πλήρωσε με τρεις κατσίκες. Πηγαίνοντας στο σπίτι του, είδε ότι είχε άλλα 12 παιδιά από άλλες γυναίκες, όλα μεγαλύτερα απ' αυτήν. Την πέταξε σε ένα αχούρι μαζί με τα ζώα του. Την έδερε, τη βίαζε καθημερινά, ενώ απ' τα πολλά χτυπήματα στο κεφάλι άρχισε να παθαίνει κρίσεις επιληψίας. Δεν άντεχε άλλο. Ομολογεί πώς σκεφτόταν εδώ και καιρό να αποδράσει. Όταν το έκανε, περπάτησε 55 χιλιόμετρα μέχρι να φτάσει στο ορφανοτροφείο του Nyeri. Αρχικά, όταν βρέθηκε εκεί, ήταν επιθετική. Είχε χάσει την εμπιστοσύνη της στους ανθρώπους. Μέχρι τότε δεν είχε πάει ποτέ σχολείο, δεν ήξερε να διαβάσει ή να γράφει, δεν είχε γνωρίσει αγάπη. Ήθελε να μάθει όμως. Ήθελε να ελπίζει σε ένα καλύτερο αύριο. Έτσι, σήμερα ξέρε να γράφει, να διαβάσει, να συλλαβίζει. Αυτό βέβαια που λατρεύει, είναι τα Χριστούγεννα! Την Παραμονή, ζυπνά μαζί με τα υπόλοιπα παιδιά του ορφανοτροφείου από νωρίς, πασπαλίζονται με μπόλικο αλεύρι, ζυμώνουν, φουρνίζουν τα δικά τους χριστουγεννιάτικα μπισκότα. Τα πρώτα τους χριστουγεννιάτικα μπισκότα!

Ο Eliot είναι εννέα χρόνων. Δεν είναι ορφανός, αλλά ζει τα τελευταία τέσσερα χρόνια στο ορφανοτροφείο, αφού οι γονείς του τον εγκατέλειψαν όταν ήταν πέντε. Ποτέ του δεν αντιλήφθηκε το γιατί. Με το που κατάλαβε ότι ήταν ολομόναχος, ήξερε ότι είχε δυο επιλογές: Ή που θα γινόταν παιδί του δρόμου και θα έμπαινε σε κάποια συμμορία για να κλέβει και να ζήσει ή που θα ζούσε κάνοντας θελήματα στους άλλους για ένα κομμάτι ψωμί. Επέλεξε το δεύτερο. Φοβόταν όμως και πάλι. Κουβαλούσε καυσόξυλα, μετέφερε τεράστιους κουβάδες με νερό, μεγάλα κιβώτια με εμπορεύματα. Με τα λεφτά που έβγαζε, πλήρωνε το νοίκι του για μια τσίγκνη παράγκα ενός τετραγωνικού μέτρου και το σχολείο του. Μια μέρα όμως, ξύπνησε στο ορφανοτροφείο. Το μόνο που θυμόταν ήταν ένας καβγάς με ένα μεγαλύτερο παιδί. Ήθελε να του πάρει τα χρήματά του. Έβγαλε ένα μαχαίρι. Δεν πίστευα ότι θα το χρησιμοποιούσε. Τελικά ξύπνησε με γάζες στην κοιλιά του.

Η Scarlet έκλεισε τα δεκαέξι. Η μητέρα της πέθανε όταν ήταν μικρή. Ο πατέρας της λίγο αργότερα ξεκίνησε να τη βιάζει. Συστηματικά. Καθημερινά. Ήταν η τιμωρία της, όπως της έλεγε, γιατί δεν κατάφερνε να μεταφέρει τους κουβάδες με το νερό στο σπίτι. Προσπαθούσε αλλά της χύνονταν έξω. Όταν την έβλεπε να φέρνει τους κουβάδες μισογεμάτους, την έβαζε να γονατίζει και της έκαιγε την πλάτη με πυρωμένο σίδερο. Απ' την άλλη, η μεγαλύτερη της αδελφή την έδενε με αλυσίδες στο κρεβάτι και πληρώνονταν για να αφήνει τους άντρες της γειτονιάς να τη βιάζουν.

Κάποια στιγμή έπαθε φυματίωση. Την πέταξαν κυριολεκτικά στο δρόμο. Τη βρήκε η διευθύντρια του ορφανοτροφείου και τη μετέφερε στο Νγέρι. Ήταν 13 χρόνων και ζύγιζε μόλις 20 κιλά.

Ο Sailus είναι δεκατεσσάρων χρόνων και κατάγεται απ' το Κονγκό. Λόγω του πολέμου και της χαοτικής κατάστασης που επικρατεί εκεί, οι γονείς του, τον έδωσαν σε κάποιους συγγενείς τους ώστε να μεγαλώσει όσο το δυνατόν πιο καλά και το κυριότερο να γλιτώσει. Τον μετέφεραν στην Κένυα, αλλά με τον καιρό - και παρόλο που η οικογένεια είχε και άλλα παιδιά - τον κακοποιούσαν. Τον χτυπούσαν, τον έβριζαν ενώ τις περισσότερες φορές τον είχαν αλυσοδεμένο στο φράκτη του σπιτιού τους, γυμνό, όπου έμενε εκεί όλη νύχτα. Μια μέρα τον ανακάλυψαν δεμένο χειροπόδαρα κάποιιοι που δούλευαν στην Αρχιεπισκοπή και τον μετέφεραν στο ορφανοτροφείο. Έκτοτε ζει εκεί. Όλες οι προσπάθειες που έγιναν για να εντοπιστεί η οικογένειά του, απέβησαν άκαρπες.

Η Mary είναι δώδεκα χρόνων. Μια μέρα, λίγο πριν κλείσει τα εννιά, τη βίασαν οκτώ άντρες. Μετά από αυτό ζούσε στους δρόμους. Όταν πήγε στο ορφανοτροφείο ήταν σχεδόν κοινωνικά καθυστερημένη. Δεν μιλούσε, δεν γελούσε ενώ όταν έβλεπε άντρα κουλουριαζόταν σε μια γωνιά. Λες και τραβούσε μια κουρτίνα και στα μάτια της έβλεπες ένα απέραντο κενό. Τώρα, είναι δώδεκα χρόνων και παρόλο που υπάρχουν κατάλοιπα με πολλά ups & downs νιώθει ασφαλής, μπορεί να λειτουργήσει σε μια ομάδα.

Η Κιμπίρα σε αριθμούς

2 ιδιώτες προμηθευτές νερού το πωλούν σε δεκαπλάσια τιμή απ' τη Νέα Υόρκη και το Λονδίνο.

92 παιδιά, ηλικίας 6 μηνών μέχρι 16 χρόνων φροντίζει το ορφανοτροφείο το Νιέρι

14 δευτερόλεπτα. Στην Κιμπίρα τόσα χρειάζονται για να μείνει ένα παιδί ορφανό αφού οι γονείς του πεθαίνουν από AIDS.

3 εκατομμύρια παιδιά, το ένα δέκατο δηλαδή του συνολικού πληθυσμού, είναι ορφανά.

46 χρόνια είναι προσδοκία ζωής στην Αφρική.

102 παιδιά φιλοξενοούνται στο νηπιαγωγείο του Αγίου Γεωργίου στην παραγκούπολη της Κιμπίρας.

80% ανεργία.

4 φροντίστριες, 1 νοσοκόμα και 3 δάσκαλοι φροντίζουν καθημερινά τα παιδιά.

20 ευρώ είναι το ποσό που χρειάζεται για να «υιοθετήσεις» ένα παιδί απ' το Sophia Foundation με άλλο ένα άτομο.

54% του πληθυσμού είναι φορείς του AIDS.

ΠΙΕΤΡΟΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Παιδίατρος, πρόεδρος του Ιδρύματος Σοφία για τα Παιδιά

Πώς ξεκίνησε αλήθεια, αυτή η προσπάθεια για τη δημιουργία του Sophia Foundation;

Πάω στην Αφρική τα τελευταία δέκα τουλάχιστον χρόνια σε περιόδους που υπήρχαν επιδημίες. Παίρναμε φάρμακα μαζί μας, εξετάζαμε κάτω από δύσκολες και αντίξοες συνθήκες, φεύγαμε και ερχόταν μια άλλη επιδημία που σκότωνε τους ανθρώπους που είχαμε γιατρέψει προηγουμένως. Οπότε, κάναμε μια τρύπα στο νερό. Όταν βρίσκεσαι στην Κιμπίρα, τη μεγαλύτερη παραγκούπολη που υπάρχει στον κόσμο αναρωτιέσαι από πού να ξεκινήσεις: εξετάζω αρρώστους; Δίνω φάρμακα; Χτίζω σχολεία; Βρίσκω καθαρό νερό; **Και από πού αποφασίζατε να ξεκινήσετε εσείς;**

Έχουμε αναλάβει το ορφανοτροφείο του Νιέρη και το νηπιαγωγείο του Αγίου Γεωργίου στην Κιμπίρα. Παρακολουθούμε τα παιδιά και τους δίνουμε τη δυνατότητα να τελειώσουν το σχολείο έτσι ώστε να αρχίσουν να ζουν μια φυσιολογική ζωή. Μπορούν να γίνουν καλύτερα τα πράγματα. Ήδη φάνηκαν αποτελέσματα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Το σιτιστικό πρόγραμμα που ακολουθούν τα παιδιά έχει θεαματικά αποτελέσματα. Πέραν των δασκάλων των σχολείων που μας το λένε καθημερινά, το βλέπουμε κι οι ίδιοι απ' τις αναλύσεις που κάνουμε στα παιδιά.

Τι διαφορετικό προσφέρει το Sophia Foundation απ' τις εκατοντάδες άλλες Οργανώσεις στον κόσμο που βοηθούν τα παιδιά στην Αφρική;

Για να βοηθήσεις πρέπει να ξέρεις τι κάνεις. Πρέπει καταρχήν να δι-

αγνώσεις το πρόβλημα, να είσαι γνώστης της κατάστασης που επικρατεί εκεί και να ξέρεις τι επιδιώκεις να κάνεις. Χρειάζονται σωστά βήματα και να στοχεύεις σε συγκεκριμένα πράγματα. Με το να πω ότι θέλω να βοηθήσω και να σηκωθώ να πάω, είναι μεν καλό, αλλά για να είσαι αποτελεσματικός χρειάζεται μεθοδικότητα. Οι περισσότερες Οργανώσεις σήμερα λειτουργούν σαν φιλόπρωτες Οργανώσεις: το καλάθι του φτωχού και το φάρμακο του αρρώστου. Ήθελα να ξεφύγουμε απ' αυτό και σήμερα ξέρουμε τα μωρά μας ένα ένα με τα ονόματά τους, από πού προέρχονται, το ιστορικό τους, τα ταλέντα τους, τι θέλουν να γίνουν όταν μεγαλώσουν. Καθαρά ανθρωποκεντρικά, βοηθάμε στοχευμένα.

Και τι κάνετε με τα παιδιά που έχετε τόσο στο ορφανοτροφείο όσο και στο νηπιαγωγείο;

Υπάρχουν τέσσερα προγράμματα. Το πρώτο αφορά τη σίτιση των παιδιών του νηπιαγωγείου του Αγίου Γεωργίου. Τους δίνουμε πρόγευμα και γεύμα. Τα παιδιά αυτά, ζουν σε ένα δύσκολο και επικίνδυνο περιβάλλον και γι' αυτό πρέπει να τους δώσουμε κίνητρο να μείνουν στο σχολείο. Το πιο αυταπόδεικτο λοιπόν δεν είναι άλλο απ' το φαγητό. Έχουμε συμβόλαιο με μια εταιρία η οποία ετοιμάζει το φαγητό και το διανέμει στο νηπιαγωγείο. Στο δεύτερο πρόγραμμα τους δίνουμε κίνητρο να μείνουν στο σχολείο, αφού τελειώσουν το νηπιαγωγείο και πάλι με το φαγητό. Εξασφαλίζουμε στις οικογένειές τους πρώτες ύλες για τρόφιμα όπως αλεύρι, ζάχαρη, ρύζι, νερό για ολόκληρο το μήνα με την προϋπόθεση τα παιδιά να πηγαίνουν σχολείο.

INFO: Το ελάχιστο ποσό που μπορείς να προσφέρεις στο Sophia Foundation είναι 20ευρώ το μήνα για να υιοθετήσεις κι εσύ ένα παιδί και να του εξασφαλίσεις το φαγητό του, τη φοίτησή του στο σχολείο αλλά και τη διαμονή του. Μπορείς να έρθεις σε επικοινωνία με μια οποιαδήποτε από τις παρακάτω τράπεζες

Ελληνική Τράπεζα: 121-10-395080 – 00
 Marfin Laiki: 05808032603
 Τράπεζα Κύπρου: 0120-01-047971
 Τράπεζα Πειραιώς Κύπρου: 330190
 ALPHA BANK: 2101010051877

CONTACT INFO

- **Ματθαίος Δημητριάδης** (μοριακός γενετιστής)
99 486 600 mattdeme@cytanet.com.cy
- **Μαρία Κωνσταντίνου** 99 664 818
- **Πέτρος Ιακωβίδης** petrosiacovides@yahoo.com

Και τι γίνεται με το ορφανοτροφείο του Νιέρι;

Βρίσκεται 300 χιλιόμετρα μακριά απ’ τη Ναϊρόμπι και πρόκειται για ένα παλιό εγκαταλελειμμένο μοναστήρι το οποίο έχει μετατραπεί σε ορφανοτροφείο. Και εδώ έχουμε συμφωνία με κάποια εταιρία που τους παρέχει πρόγευμα, γεύμα, δείπνο εκτράς τις εβδομάδα. Εκτός απ’ το φαγητό, έχουμε την ευθύνη της μάθησης. Υπάρχουν δάσκαλοι, τους παρέχουμε γραφική ύλη, βιβλία. Έχουμε επίσης την ευθύνη της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Τους εμβολιασμούς, τα φάρμακα, προσλάβαμε νοσοκόμα που δουλεύει μόνιμα εκεί. Αυτό γιατί, ένα χρόνο πριν, σε ένα ταξίδι μας αντιληφθήκαμε ότι δυο παιδιά έλειπαν. Όταν ρώτησα πού βρισκότουσαν, η πρώην διευθύντρια, είτε ότι είχαν πεθάνει από μια λοίμωξη και επειδή δεν υπήρχε τρόπος να τα μεταφέρει στο νοσοκομείο μέχρι το επόμενο πρωί είχαν πεθάνει. Μετά απ’ αυτό, μαζέψαμε κάποια λεφτά και αγοράσαμε ένα μικρό λεωφορείο σε περίπτωση που χρειαστεί να μεταφερθεί ένα απ’ τα παιδιά στο νοσοκομείο. Το τέταρτο πρόγραμμα αφορά τα παιδιά που είναι σε ηλικία για να φύγουν απ’ το ορφανοτροφείο και τελειώσαν το δημοτικό. Βρίσκουμε σπώνσορες που αναλαμβάνουν τα παιδιά και είναι διατεθειμένοι να πληρώνουν τα δίδακτρα, τη διαμονή, τη διατροφή του παιδιού που βρίσκεται σε κάποιο σχολείο ανώτερης εκπαίδευσης με κόστος γύρω στα 600-650 ευρώ το χρόνο. Στόχος μας είναι μέχρι του χρόνου, τα παιδιά άνω των 14 χρόνων που έχουμε στο ορφανοτροφείο να πάνε σε οικοτροφεία, αφού πρώτα βρεθούν σπώνσορες και χορηγηθούν, έτσι στο ορφανοτροφείο να υπάρχουν παιδιά κάτω των 14.

Έχετε δηλαδή να κάνετε περισσότερο με παιδιά;

Κοίτα, ενώ ένα ευρωπαϊκό μυαλό θα περίμενε ότι η νομοθεσία της χώρας θα προστάτευε τα παιδιά εντούτοις η χώρα προστατεύεται απ’ τα παιδιά. Όταν ένα παιδί δεν έχει προστάτη ή το πέταξε η οικογένειά του, η αστυνομία το συλλαμβάνει και το βάζει σε σωφρονιστήρια για να μην γίνει κακοποιός. Το αναγκάζει όμως να ζει σε άθλιες οι συνθήκες. Δεν τους ταιΐζουν, τα βιάζουν και τα χτυπούν. Επίσης, αν πεθάνουν οι γονείς κάποιου παιδιού, η περιουσία δεν πάει στο παιδί αλλά στους συγγενείς του πατέρα. Τα πράγματα λειτουργούν εναντίον τους.

ΜΟΝΟ ΣΤΟ
Omikron
 ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

80

ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΟΔΑ
 ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ
 ΣΕ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

